

Доста дълга, но и оригинална въ рода си ауденция при единъ просвѣтенъ инакъ и честенъ республиканецъ, сега и той между усопшитѣ.

Вечерята отъ тоя день ходихме та прѣкарахме у г. Александра Екзарха, за когото говорихъ по-горѣ въ Часть втора, стр. 109.

VIII.

При Тиеръ (Thiers).

На 15/27 ноемврия, понедѣльникъ, часа на 9^{1/2} сутринята съ писмото на Жинардена въ ржка ние бѣхме у Тиеръ. Стариятъ държавникъ и мждрецъ, — старецъ съ напрѣднала възраст, по-горѣ отъ 70-тѣхъ, но физиономия жива и изразителна — ни прие съ нечакана учтивостъ. Той ни каза, че, и прѣди писмото на приятеля му Жирарденъ, билъ челъ въ вѣстниците за нашата мисия, както и за прѣбиванието ни въ Англия, и нему било приятно, че ни вижда сега и отблизу, за да се освѣти още повече върху нашитѣ български работи. Ние, слѣдъ като му поблагодарихме за добрината, която е ималъ да ни приеме, разказахме му на кжсо каквото можехме за тия наши български работи, като налегнахме на края върху несносната вече турска администрация и върху необходимостта да се освободи вече нашиятъ народъ отъ тая администрация. Ние разчитваме, му казахме, за тая цѣль върху просвѣтенитѣ правителства на великитѣ европейски сили, разчитваме тѣй сжщо и на великитѣ въ Европа и влиятелни държавници. Всеизвѣстното име на Тиеръ, казахме, се ползува не само въ Франция, но и вѣнъ и далечъ отъ границитѣ на Франция съ заслужена почестъ, и то само по себе е цѣль